

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เกือบเป้าหมายของลูกไว้อยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ แล้วลูกจะเฝ้าแต่พัฒนาคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้นลูกต้องดูแลตนเอง ขจัดร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

คำถาม: ถึงแม้ว่าลูกได้รับพรของการมีชีวิตที่ยืนยาวไปแล้ว ความเพียรพยายามอะไรที่ลูกต้องทำเพื่อมีชีวิตที่ยืนยาว?

คำตอบ: ในการมีชีวิตที่ยืนยาว ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ยิ่งลูกจดจำพ้อมมากเพียงไรลูกก็จะกลับมาสาโทประธาน ช่วงชีวิตของลูกก็จะเพิ่มพูนขึ้นและความกลัวตายก็จะถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น ด้วยการจดจำระลึกถึง ความทุกข์ของลูกจะได้รับการขจัดออกไปและลูกจะกลายเป็นดอกไม้ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกหารายได้ที่แฝงตัว ด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ดวงวิญญาณกลับมาเบาสบายและช่วงชีวิตของลูกจะกลับมายืนยาว

โอมชานติ พ่อกำลังอธิบายและกำลังสอนลูก ๆ ทางจิตที่แสนหวาน ท่านกำลังอธิบายอะไร? ลูก ๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นลูกควรจะมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวเพราะช่วงชีวิตของลูกนั้นยาวมาก ลูกเคยมีชีวิตที่ยืนยาวถึงประมาณ 150 ปี ลูกได้รับช่วงชีวิตที่ยืนยาวนั้นได้อย่างไร? ด้วยการกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน เมื่อลูกเคยสาโทประธานช่วงชีวิตของลูกก็ยาวมาก เวลานั้นลูกกำลังไต่ขึ้นไป ลูกรู้ว่าช่วงชีวิตของลูกได้กลับมาสั้นลงเพราะลูกได้อยู่อย่างทาโมประธาน ลูกไม่ได้มีพละมานามัยที่ดีเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่มีโรคภัยอย่างสมบูรณ์ นี่คือการแก่และเป็นที่ได้มีการเปรียบเทียบกับชีวิตใหม่ ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะมีชีวิตที่ยืนยาว ลูก ๆ ที่แสนหวาน หากลูกจดจำพ้อมลูกจะกลับมาเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็นอีกครั้ง ลูกเคยสาโทประธานและมีพละมานามัยที่ดีมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว เมื่อลูกมีชีวิตสั้นก็มีความกลัวตาย ลูกได้รับการรับประกันแล้วว่าในยุคทองลูกจะไม่มีวันมีประสบการณ์ของความตายก่อนเวลาอันควร หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ้อมช่วงชีวิตของลูกก็จะยืนยาวและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกจะไม่มีประสบการณ์ของรูปแบบใดของความทุกข์ อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? ลูกพูดว่า: ลูกต้องการสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน ลูกไม่รู้ว่าจะสามารถได้รับสถานภาพเช่นนั้น เวลานั้นพ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะทำเช่นนั้น เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพเช่นนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี่ ถมิตนเอง: ฉันมีข้อบกพร่องใดในตัวฉันหรือไม่? มีข้อบกพร่องประเภทต่าง ๆ มากมาย การสูบบุหรี่และการรับประทานอาหารที่สกปรกนั้นก็เป็นข้อบกพร่องด้วยเช่นกัน ข้อบกพร่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือข้อบกพร่องของกิเลสที่เรียกว่าเป็นอุปนิสัยที่ไม่ดีด้วย พ่อพูดว่า: ลูกได้อยู่อย่างมีกิเลส และเวลานี้พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่จะกลับมาปราศจากกิเลส ในสิ่งนี้ลูกต้องละทิ้งกิเลสและข้อบกพร่อง ลูกต้องไม่มีวันอยู่อย่างมีกิเลส การเปลี่ยนแปลงแก้ไขของผู้ที่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเองในชาติเกิดนี้จะคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างที่สุดสำหรับลูกที่จะอยู่อย่างปราศจากกิเลส มีเพียงด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ภาระของหลายต่อหลายชาติเกิดที่ลูกมีบั้นศีรษะของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป ลูก ๆ รู้ว่าลูกได้เคยมีกิเลสมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานั้นลูกสัญญากับพ่อว่า: ลูกจะไม่มีวันมีกิเลสอีก พ่อพูดว่า: หากลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษหลายร้อยเท่าและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายไปด้วยเช่นกัน เป็นเพราะลูกประณามพ่อ ซึ่งหมายถึงลูกนั้นได้จากไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง (ไปหามนุษย์ที่มีกิเลส) ผู้คนมากมายก็จากไปในวิธีนี้นั่นคือพวกเขาพ่ายแพ้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าจะลูกไม่ควรที่จะทำธุรกิจของกิเลสนั้น ลูก ๆ บางคนที่ดีก็พูดว่าพวกเขาจะอยู่อย่างถือพรหมจรรย์ จากการได้เห็นชั้นยาสีพวกเขาเกิดคิดว่าความบริสุทธิ์นั้นดี มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และผู้ที่มีบริสุทธิ์ ผู้คนมากมายในโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ แม้แต่การไปห้องสุขาก็ไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองลูกควรอาบน้ำในทันที มีความไม่บริสุทธิ์ประเภทต่าง ๆ มากมาย การเป็นเหตุของความทุกข์ของใครบางคน การบราและการทะเลาะเบาะแว้งก็เป็นการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ด้วย พ่อพูดว่า: ลูกได้เคยทำบาปมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานั้นลูกต้องจบสิ้นนิสัยเหล่านั้นทั้งหมด เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง เป็นเพียงลักษณะและนารายณ์เท่านั้นผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ไม่มีใครอื่นสามารถกลายเป็นเช่นนั้นที่เพราะทุกคนนั้นทาโมประธาน พวกเขาเป็นเหตุของการประณามอย่างมากมาย พวกเขาไม่รู้ว่าจะพวกเขากำลังทำอะไร หนึ่งในนั้นคือบาปที่แฝงตัวและอีกหนึ่งนั้นคือบาปที่มีการทำอย่างเห็นได้ชัด นี่คือการที่ทาโมประธาน ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิด และเหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน ลูกได้รับความเข้าใจที่ดีที่สุดว่าลูกนั้นต้องกลับมาบริสุทธิ์ แต่แล้วลูกก็จำเป็นที่จะต้องมีความคุณธรรมด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับค่ายกึ่งของเหล่าเทพที่ลูกนั้นเคยร้องสรรเสริญมา พ่ออธิบาย: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยเป็นดอกไม้ที่หอมหวานและสวยงามอย่างยิ่ง และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นหนาม ในเวลานี้จดจำพ้อมและด้วยการจดจำระลึกถึงนั้นที่ช่วงชีวิตของลูกจะกลับมายืนยาวและบาปของลูกก็จะได้รับการเผาไปด้วยเช่นกัน บ่วงภาระนั้นก็จะถูกขจัดออกไปจากศีรษะของลูก ลูกต้องดูแลตนเอง ลูกต้องขจัดข้อบกพร่องที่ลูกมีในตัวลูก ในทำนองเดียวกันมีตัวอย่างของนาราด เขาถูกถามว่า: ท่านมีคำหรือไม่? เขาเห็นว่าเขานั้นไม่ได้มีคำอย่างแท้จริง เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่ง ลูกคือลูก ๆ ของพ่อ เมื่อพ่อของ

ใครบางคนเป็นจักรพรรดิ เขาก็จะพูดว่า: พ่อของฉันเป็นจักรพรรดิ บาบาคือผู้เดียวที่ให้ความสุขอย่างมากมายแก่ลูก ผู้ที่เป็นจักรพรรดิที่มีธรรมชาติที่ดั่งนั้นก็จะไม่เคยโกรธเลย ในเวลานี้องศาของทุกคนนั้นได้ลดลงไปที่ละน้อย พวกเขาได้ตกภายใต้อิทธิพลของข้อบกพร่องทั้งหมด และองศาของพวกเขาได้แผ่แผ่ลดลง พวกเขาแผ่แผ่แต่อยู่อย่างทาโม ราวกับว่าในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของสภาพทาโมประธาน พวกเขาได้อยู่อย่างไม่มีความสุขอย่างยิ่ง ลูกต้องอดทนอย่างมาก เวลานี้ลูกกำลังได้รับการเยียวยาจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป พ่อพูดว่า: กิเลสทั้งหลายนั้นจะคุกคามลูกช้าแล้วช้าเล่า ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ้อมากเพียงไร มายาจะพยายามทำให้ลูกล้มลงมากเท่านั้น สภาพของลูกควรจะมีเข้มแข็งอย่างยิ่งที่ไม่มีพายุใดของมายาสามารถเขย่าลูกได้ ราวกับไม่ใช่สิ่งใดอื่นและเขาก็ไม่ใช่มนุษย์ ราวกับ, กิเลสทั้งนั้นเรียกว่าเป็นมายา ชุมมที่มันเป็นเช่นปีศาจของราวกับก็ไม่ได้ตระหนักว่าลูกคือใคร “บีเคเหล่านี้อธิบายอะไร?” ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ในความเป็นจริง เหตุใดลูกจึงเรียกว่าเป็นบีเค? บราห์มานั้นเป็นลูกของใคร? ลูก ๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน พ่อที่นั่งและให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูก ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาวและขอให้ลูกมั่งคั่ง! ท่านทำให้ความปรารถนาทั้งหมดของลูกสมปรารถนาและให้พรแก่ลูก อย่างไรก็ตามจะไม่สิ่งใดเกิดขึ้นเพียงด้วยการรับพรเหล่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกต้องได้รับสิทธิ์ที่จะให้ทิศของอาณาจักรแก่ตนเอง พ่อให้สิทธิ์นี้แก่ลูก ท่านให้คำสอนแก่ลูก ๆ: ทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ คำสอนอันดับหนึ่งที่ท่านให้แก่ลูกก็คือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ผู้คนไม่ได้จดจำท่าน เพราะพวกเขาไม่รู้จักท่าน การจดจำระลึกถึงของพวกเขาจึงผิด พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถจดจำชีพาบบาได้อย่างไร? พวกเขาไปที่วัดของชีวาและกราบไหว้บูชาท่าน ลูกสามารถถามพวกเขา: บอกฉันถึงหน้าที่การงานของท่าน! พวกเขาจะตอบว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขากราบไหว้บูชาท่านและร้องขอความเมตตาจากท่าน และแล้วเมื่อใครบางคนถามพวกเขาว่าพระเจ้าอยู่ที่ใด พวกเขา ก็พูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! จงมองดูว่าพวกเขาทำอะไรเบื้องหน้ารูปปั้นทั้งหลายและเมื่อพวกเขาไม่ได้อยู่เบื้องหน้ารูปปั้น, คุณธรรมทั้งหมดของพวกเขาสูญหายไป พวกเขาได้ทำความผิดอย่างมากมายในหนทางของบักติ แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังคงมีความรักอย่างมากมายต่อบักติ พวกเขาแม้กระทั่งถืออดและไปโดยไม่มีน้ำเพื่ออกุศล ขณะนี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในขณะที่มองดูสิ่งที่ผู้ทำบักติเหล่านั้นทำ! เวลานี้ลูกกำลังชบช้นกับสิ่งนั้นทั้งหมด ตามละครณะที่ทำพิธีแสดงบักติลูกก็แผ่แผ่ทั่วลงมา ไม่มีใครสามารถโต้แย้งได้ นี่คือการแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดซึ่งไม่มีใครรู้จัก เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ครูคือคนรับใช้ของนักเรียนเพราะเขารับใช้นักเรียนทั้งหลาย พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของรัฐบาล พ่อพูดว่า: พ่อรับใช้ลูกและสอนลูกด้วย ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านได้กลายเป็นครู ท่านบอกลูกถึงความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนสิ่งนี้ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นสิ่งนี้ ผู้คนในโลกก็มีสติปัญญาที่แสนจะทาโมประธาน โลกนั้นน่ากลัวอย่างยิ่ง ผู้คนทำสิ่งที่พวกเขาไม่ควรจะทำ พวกเขาได้แสดงความก้าวร้าวรุนแรงและรุดปล้นอย่างมาก ฯลฯ พวกเขาไม่ทำอะไร? พวกเขาหันทาโมประธาน 100% ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสาโทประธาน 100% ลูกได้รับการแสดงให้เห็นถึงวิธีการการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไปและพบพ่อ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อได้มาอย่างไร ท่านเข้ามาในพาหนะนี้และพูดความรู้ให้แก่ลูกผ่านบราห์มา ลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้วจึงถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น เพื่อที่ว่าพวกเขาจะมีความปรารถนาที่จะรับฟังท่านโดยตรงและกลายเป็นครอบครัวของพ่อ ที่มีพ่อ แม่ และลูก ๆ ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคือส่วนหนึ่งของครอบครัว โลกนั้นเป็นเช่นปีศาจ เพราะลูกได้เหนื่อยหน่ายกับครอบครัวที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกจึงได้ละทิ้งธุรกิจของลูก ฯลฯ และมาหาบาบาเพื่อกลับมาสดชื่นแจ่มใส เป็นบราห์มินผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี่ ดังนั้นลูกมาและนั่งในครอบครัวนี้ เมื่อลูกกลับบ้านลูกก็จะมีครอบครัวเช่นนั้น ที่นั่นลูกกลายเป็นเหมือนกับผู้มีร่างกายอื่น ดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างเป็นอิสระจากธุรกิจทางโลกนั้นและมาที่นี่ เวลานี้พ่อพูดว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ดอกไม้มีกลิ่นหอม ทุกคนเด็ดดอกไม้และดมกลิ่น ไม่มีใครที่จะเด็ดดอกอีก ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดอกไม้ เหตุนี้เองบาบาจึงได้นำดอกไม้มาด้วยเช่นกันและบอกลูกว่า: ลูกต้องกลายเป็นเช่นดอกไม้เหล่านี้ ขณะที่อยู่ที่บ้านลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ลูกรู้ถึงความสัมพันธ์ทางร่างเหล่านั้นทั้งหมดกำลังจะจบสิ้นลง ลูกกำลังหารายได้ทีแผ่ตัวที่นี้ ลูกต้องละร่างของลูก ลูกต้องหารายได้ของลูกและละร่างของลูกขณะที่คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส อยู่ในกาจดจำระลึกถึงพ่อขณะที่เดินเหินและท่องเที่ยวไปทั่วและลูกจะไม่วันอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยเลย ไม่ว่าลูกเดินในสภาพที่ปราศจากร่างในการจดจำระลึกถึงพ้อมากเพียงไรก็ตาม ถึงแม้ว่าลูกจะเดินจากที่นี่ไปยังถนนอาบู ลูกก็จะไม่เหนื่อย บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปและลูกจะอยู่อย่างเบาสบาย ไม่มีใครอื่นสามารถรู้ว่าคุณ ๆ ได้รับประโยชน์มากเพียงไร ผู้คนของทั้งโลกกำลังเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราเถิด! และแล้วท่านจะสามารถเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ได้

อย่างไร? ลูกจะไม่ก้มลงแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกจะก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้น มีตัวอย่างของกุมาริ: เมื่อเธออยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เธอก็ต้องก้มลงเบื้องหน้าทุกคนและร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! แต่เหตุใดลูกจึงได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ที่ลูกต้องร้องเรียกหา? เพราะนี่คืออาณาจักรราวัน ร่างของทุกคนจึงสร้างขึ้นมาจากกิเลส เวลาลูกได้จากราวันไปแล้ว สิ่งนี้เรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปยังอาณาจักรของราม ยุคทองคืออาณาจักรของราม หากลูกจะพูดว่าเป็นเพียงยุคเงินเท่านั้นที่เป็นอาณาจักรของราม และแล้วอะไรเกิดขึ้นกับอาณาจักรสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์? เวลาลูกๆ กำลังได้รับความรู้ทั้งหมดนี้ คนใหม่ได้มาและลูกได้ให้ความรู้แก่พวกเขาและทำให้พวกเขามีค่า บางครั้งพวกเขาก็มีความเป็นมิตรเช่นนั้น จากการเป็นผู้ที่มีค่าพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ไร้ค่า พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป เพราะเมื่อพ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ มาหาเองก็มีพลังอย่างยิ่งที่เธอทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกพ่ายแพ้ และแล้วลูกก็ร้องเรียกหา: บาบ่าได้โปรดปกป้องฉัน! น้าอัสตอร์รี่จริง! ดังนั้นผู้คนมากมายก็ตายไปในสนามรบ ดังนั้นพวกเขาได้รับการปกป้องหรือ? กระสุนนี้ของมายารุนแรงยิ่งกว่ากระสุนจากปืน เมื่อลูกนั้นเจ็บปวดจากกิเลสของตัณหาหาคะ ลูกก็ตกลงมาจากจุดยอดสุด ในยุคทองทุกคนนั้นบริสุทธิ์และเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์และพวกเขาก็เรียกว่าเป็นเทพ เวลาลูกรู้ว่าพ่อมาอย่างไร ท่านอาศัยอยู่ที่ใด และท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าท่านนั่งในพาหนะของอรชุนและให้ความรู้ ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเรียกท่านว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? พวกเขาได้สัมผัสพ่อผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ เวลาลูก ท่านกำลังให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ จบสิ้นนิสัยที่สกปรกของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด การเป็นเหตุของความทุกข์ การรบราและการทะเลาะเบาะแว้งทั้งหมดนั้นคือการกระทำที่สกปรกที่ลูกต้องไม่กระทำ ทำให้ตนเองได้รับสิทธิ์ควรแก่การให้ทิลค์ของอาณาจักรของลูกเอง
2. นำสติปัญญาของลูกออกจากธุรกิจทางโลกและผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดและกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ในการที่จะหารายได้ที่ดีแฝงตัว ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา

พร: ขอให้ลูกใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่า และได้รับพรของความสำเร็จและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พร ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกๆ ได้รับมรดกและพรด้วยเช่นกัน “ใช้ทุกสิ่งอย่างมีค่าและประสบความสำเร็จ” การใช้บางสิ่งอย่างมีค่าคือเมล็ด และความสำเร็จคือผล ถ้าเมล็ดดี และแล้วก็เป็นไปไม่ได้ที่ลูกจะไม่ได้รับผลของสิ่งนั้น เช่นที่ลูกบอกผู้อื่นให้ใช้เวลา ความคิดและความมั่งคั่งอย่างมีค่า ในทำนองเดียวกัน ตรวจสอบรายการของทรัพย์สินที่มีค่าของลูกทั้งหมดเพื่อดูว่าทรัพย์สินที่มีค่าใดถูกใช้ไปอย่างมีค่าและทรัพย์สินที่มีค่าใดถูกใช้ไปอย่างสูญเปล่า และเฝ้าแต่เป็นภาพลักษณ์ที่ให้พร

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับรางวัลจากพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงทุกสิ่งทั้งหมดที่ไร้สาระและเป็นลบ

โอม ซานติ